

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Ophævelse af § 3 a om etablering af indkvarteringssteder for asylansøgere m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 29/1 97. Første behandling 18/2 97. Betænkning 26/2 97. Anden behandling 11/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. (Vandafledningsbidrag for sommerhuse).

Af Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl. (Fremsat 5/11 96. Første behandling 12/12 96. Betænkning 19/2 97. Anden behandling 11/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

Jeg kan ikke lade være med at tage ordet her ved tredjebehandlingen.

Vi har haft debatter i salen om grundloven, om borgernes retssikkerhed osv. Jeg ved godt,

at S, SF, CD og De Radikale er ligeglade med borgernes retssikkerhed og med grundloven, men i disse debatter har De Konservative og Venstre i hvert fald givet udtryk for, at de interesserer sig lidt for borgernes retssikkerhed. De skriver også pænt i betækningsbidraget, at de har sympati for vores forslag, men de kan bare ikke støtte forslaget.

De mennesker, der ikke sidder i Miljø- og Planlægningsudvalget, har sikkert ikke sat sig ind i selve lovforslaget, men det drejer sig ganske enkelt om, at man i sommerhuse har regnet sig frem til, at man i gennemsnit bruger 50 m³ vand om året, og at lovgivningen er sådan, at man i et sommerhus skal betale for 75 m³ vand. Man kan altså højst komme til at betale for 75 m³, hvad angår det vand, man tager ind i huset.

Men efter at vi har fået vandafledningsafgiften, altså en afgift af det vand, der ledes ud fra huset, den 1. januar 1997, må man tage betaling for 170 m³. Helt imod alle mulige regler tager man altså for 75 m³, hvad angår det vand, der går ind i huset, men for 170 m³ for det, der går ud af huset. Det strider mod al sund fornuft.

Vores miljøminister roste også forslaget ved førstebehandlingen, men stemme for det kan han altså ikke. Pudsigt nok er der i Miljø- og Planlægningsudvalget, alm. del – bilag 815, blevet spurgt om det her, og dér skriver ministeren bl.a. – jeg skal nok lade være med at læse hele svaret op:

»Dertil kommer, at vandforbruget er et fordelingskriterium, man har valgt, fordi det vil være teknisk vanskeligt og bekosteligt at måle den faktiske udledning. Vandforbruget er således alene et tilnærmet fordelingskriterium ud fra en betragtning om, at det vand, der går ind i husholdningen, nogenlunde svarer til det, der går ud igen.«

Det skriver ministeren selv, og så vil han ikke støtte et forslag fra os om, at man højst må tage penge for det samme antal kubikmeter, der går ud af huset, som det antal, der går ind. Det er fuldstændig horribelt, og jeg kan godt forstå, hvis der ikke er nogen socialdemokrater, der tager ordet i denne sag. Den strider både mod al fornuft og mod alt, hvad vi mener om grundloven, og hvad vi mener om retfærdighed, men sådan er lovgivning altså i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.